

ślone wyżej zaopatrzenie także osobom, które wprawdzie nie odpowiadają jednemu z warunków art. 1 co do orzeczonej, zagrożonej lub odcierpianej kary, względnie co do okresu przebywania w areszcie lub w więzieniu śledczym, które jednakże swoją działalnością wybitnie zasłużyły się dla sprawy odzyskania Niepodległości Państwa Polskiego, lub zjednoczenia ziem polskich, wchodzących w skład Państwa Polskiego, albo też w związku z tą działalnością uległy chorobom, lub kalectwu zmniejszającym co najmniej o 50% zdolność tych osób do zarabkowania.

Art. 11.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej, oraz Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

407.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 12 maja 1931 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładu pracy Towarzystwo Zakładów Przędzalni Bawełny, Tkalni i Bielarni „Zawiercie” Sp. Akc. w Zawierciu.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1. Przyznaje się w okresie od dnia 1 do 31 maja 31 r. prawo do zasiłków tym częściowo zatrudnionym robotnikom zakładu pracy Towarzystwo Zakładów Przędzalni Bawełny, Tkalni i Bielarni „Zawiercie” Sp. Akc. w Zawierciu, których zarobek tygodniowy nie przekracza z powodu ograniczenia produkcji pełnego umówionego zarobku za 1, bądź 2 dni pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorii robotników określi, stosownie do ustępu 2 art. 3 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

408.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 12 maja 1931 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwie śląskim.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1. Przyznaje się w okresie od dnia 1 do 31 maja 31 r. prawo do zasiłków tym częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy:

- 1) „W. Fitzner” Sp. z ogr. odp. — Fabryka Kotłów w Siemianowicach,
- 2) Sp. Akc. „Ferrum” w Katowicach II,
- 3) huta „Laura” w Siemianowicach,
- 4) huta „Bismarck i Falva” w Wielkich Hajdukach,
- 5) huta „Hubertus” w Łagiewnikach,
- 6) huta „Marta” w Katowicach,
- 7) huta „Baildon” w Katowicach,
- 8) huta „Królewska” w Królewskiej Hucie,
- 9) huta „Silesia” w Paruszuowcu,
- 10) huta „Zjednoczona Królewska i Laura” w Królewskiej Hucie,
- 11) huta „Pokój” w Nowym Bytomiu,
- 12) huta „Zgoda” w Zgodzie,
- 13) „Zakłady Hohenlohego” w Wełnowcu,
- 14) „Rybnicka Fabryka Maszyn” Sp. z ogr. odp. w Rybniku,
- 15) „Fitznerowska Fabryka Śrub i Nitów” Sp. z ogr. odp. w Siemianowicach,
- 16) „Elevator” — Fabryka Maszyn, Odlewnia Stali i Konstrukcyj Żelaznych, Sp. Akc. w Katowicach,
- 17) Fabryka Maszyn „Transport” w Wielkich Hajdukach,
- 18) „Godulla” Sp. Akc. — Szyb „Godulla” w Chebziu,
- 19) „Godulla” Sp. Akc. — Kopalnia „Lithandra” w Nowym Bytomiu,
- 20) „Godulla” Sp. Akc. — Szyb „Gotthard” w Chebziu,
- 21) „Gótoibur” — Górnośląskie Tow. Budowy Rurociągów — Sp. z ogr. odp. w Tarnowskich Górach,
- 22) „Giesche” — Fabryka Porcelany Sp. Akc. w Katowicach II,
- 23) „Polskie Tow. Elektryczne” Sp. Akc. w Katowicach,

- 24) „Sam“ Sp. Akc. Münstermann — Odlewnia żelaza i brązu, budowa maszyn i armatur w Katowicach,
- 25) M. Adler i J. Panowski — Sp. z ogr. por., Odlewnia Żelaza i Fabryka Maszyn „Huta Pawła“ w Żorach,
- 26) „Fabryka Maszyn Górniczych“ — Tow. z ogr. por. w Katowicach III,
- 27) Kopalnia Ks. Pszczyńskiego „Zjednoczona Brade“ — Oddział ruchu II w Gostyniu,
- 28) „Vereinigte Deutsche Nickelwerke“ Sp. Akc. w Paruszuowcu,

których zarobek tygodniowy nie przekracza z powodu ograniczenia produkcji pełnego umówionego zarobku za 1, bądź 2, bądź 3 dni pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorii robotników określi, stosownie do ustępu 2 art. 3 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

409.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 12 maja 1931 r.

o ewidencji ruchu ludności.

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 2, 14 ust. 1 i art. 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1. Przewidziany w §§ 52 i 53 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653) termin 1 lipca 1931 r., t. j. termin założenia rejestru mieszkańców, przenosi się na dzień 31 grudnia 1931 r.

Upoważnia się zarazem właściwych terytorjalnie wojewodów do przedłużania tego terminu do dnia 1 lipca 1932 r. w takich gminach, w których z powodów wyjątkowych założenie rejestru na dzień 31 grudnia 1931 r. okazałoby się niemożliwe.

§ 2. Obowiązki gmin w zakresie prowadzenia ewidencji i kontroli ruchu ludności przekazuje się:

a) na terenie gmin wiejskich i obszarów dworskich województwa poznańskiego — wójtostwom, istniejącym na zasadzie art. 105 rozporządzenia Pre-

zydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86);

b) na terenie gmin województwa śląskiego, wymienionych w rozporządzeniach szczegółowych tego wojewody — władzom, wykonywującym na obszarze poszczególnych gmin wiejskich i miejskich policję miejscową;

c) na terenie gmin rejonów fortecznych i pasa granicznego, wymienionych w rozporządzeniach szczegółowych właściwych wojewodów — miejscowym organom policji państwowej.

§ 3. Zameldowanie i wymeldowanie osób czasowo przebywających w hotelach, pensjonatach i innych wszelkiego rodzaju zakładach, przewidzianych w art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) oraz osób przebywających czasowo w miejscowościach letniskowych, kuracyjnych, uzdrowiskowych i t. p. dokonywane są na kartach zameldowania i wymeldowania wzoru Nr. 13 i 14.

Przewidziane powyżej karty zameldowania i wymeldowania wzoru Nr. 13 i 14 służą do meldowania przybyszów łącznie z towarzyszącymi im w podróży członkami rodziny, t. j. żoną i dziećmi do lat 18 włącznie.

§ 4. W domach, których właściciele nie zamieszkują w danej miejscowości lub w wypadkach, w których ze względu na specjalne warunki lokalne wyznaczenie zastępcy właściciela domu w myśl art. 9 powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej okazałoby się niemożliwe—obowiązek zameldowania i wymeldowania (art. 4, 7, 8 i 11 tegoż rozporządzenia) ciąży na dzierżawcach, którzy zajmują dom lub mieszkanie, albo dają u siebie schronienie przybyszowi lub przyjmują go jako sublokatora, pracownika, służbę domową, domownika, członka rodziny i t. p.

O zastosowaniu powyższego postanowienia decyduje z urzędu lub na wniosek zainteresowanej osoby albo też na żądanie władz zarząd gminy.

Od decyzji w tym względzie zarządu gminy może być wniesione odwołanie do właściwej władzy administracji ogólnej, która rozstrzyga ostatecznie.

Rozporządzenia szczegółowe, dotyczące kwestji prowadzenia domowych ksiąg meldunkowych względnie list, w wypadkach przewidzianych w ustępie 1 niniejszego paragrafu, oraz dotyczące kwestji wykonania obowiązków meldunkowych w tychże wypadkach, wydawać będą w miarę potrzeby wojewódzkie władze administracji ogólnej — stosownie do ogólnych norm postępowania, wskazanych w art. 4, 7, 8, 9 i 11 wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*